

Страни в главното производство

Ищец: ANP Manufacturing BV

Отговорник: Bureau voor de Industriële Eigendom

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank te's-Gravenhage — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква в), член 7, параграфи 1 и 2, член 9 и член 13 от Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 130), както и на седемнадесетото съображение и член 3, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160) — Издаване на сертификат на притежател на основен патент за продукт, за който към момента на подаване на заявката за сертификат са издадени един или повече сертификати на един или повече притежатели на други основни патенти

Диспозитив

Член 3, буква в) от Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти, разглеждан във връзка с член 3, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска на притежателя на основен патент да се издаде сертификат за допълнителна закрила за продукт, за който към момента на подаването на заявката за сертификат вече са издадени един или повече сертификати на един или повече притежатели на един или повече други основни патенти.

(¹) ОВ С 8, 12.1.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 септември 2009 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Lahr, Германия) — Pia Messner/Firma Stefan Krüger

(Дело С-489/07) (¹)

(Директива 97/7/ЕО — Защита на потребителите — Договори от разстояние — Упражняване от потребителя на правото на отказ — Обезщетение за ползване, което трябва да се плати на продавача)

(2009/С 256/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Lahr

Страни в главното производство

Ищец: Pia Messner

Отговорник: Firma Stefan Krüger

Предмет

Преюдициално запитване — Amtsgericht Lahr — Тълкуване на член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, стр. 19) — Упражняване от потребителя на правото на отказ — Обезщетение за ползване, което трябва да се плати на продавача

Диспозитив

Разпоредбите на член 6, параграф 1, второ изречение и параграф 2 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда по общ начин възможността за продавача да поиска от потребителя компенсаторно обезщетение за ползването на придобита по договор от разстояние стока в случая, когато последният е упражнил правото си на отказ в предвидения срок.

Тези разпоредби обаче допускат да се предвиди задължение за потребителя да плати компенсаторно обезщетение за ползването на тази стока, ако същият е използвал спотаната стока по начин, несъвместим с принципите на гражданското право, като добросъвестността или неоснователното обогатяване, при условие че не се накърнява целта на посочената директива, и по-специално ефикасността и ефективността на правото на отказ, като това следва да се определи от националната юрисдикция.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 септември 2009 г. — Aceites del Sur-Coosur, по-рано Aceites del Sur/Koipe Corporación SL, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-498/07 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Фигуративна марка „La Esrañola“ — Цялостна преценка на вероятността от обгркване — Определящ елемент)

(2009/С 256/07)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Aceites del Sur-Coosur, по-рано Aceites del Sur (представители: J.-M. Otero Lastres и R. Jimenez Diaz, abogados)

Други страни в производството: Koipe Corporación SL (представител: M. Fernández de Béthencourt, abogado), Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. García Murillo)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 12 септември 2007 г. по дело Koire/CXВП и Aceites del Sur (La Española), с което е изменено решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 11 май 2004 г. (преписка R 1109/2000 4) в смисъл, че жалбата, подадена от жалбоподателя пред апелативния състав, е основателна и следователно възражението трябва да бъде уважено

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Aceites del Sur-Coosur SA понася наред с направените от него съдебни разноски и тези на Koire Corporación SL.
3. Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 септември 2009 г. — William Prym GmbH & Co. KG, Prym Consumer GmbH & Co. KG/Комисия на Европейските общности

(Дело C-534/07 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на галантерийни стоки (игли) — Споразумения за подялба на пазара — Нарушение на правото на защита — Задължение за мотивиране — Глоба — Насоки — Тежест на нарушението — Действително отражение върху пазара — Създаване на картела)

(2009/C 256/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: William Prym GmbH & Co. KG, Prym Consumer GmbH & Co. KG (представители: H.-J. Niemeyer, Ch. Herrmann и M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: F. Castillo de la Torre и K. Mojsowicz)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав) от 12 септември 2007 г. по дело Prym и Prym Consumer/Комисия (T-30/05), с което Първоинстанционният съд определя размера на глобата, наложена на жалбоподателите съгласно член 2 от Решение С(2004)4221 окончателен на Комисията от 26 октомври 2004 г. относно процедура по прилагането на член 81 ЕО (дело COMP/F-1/38.338 — РО/Игли), на 27 милиона евро — Картел на пазара на галантерийни стоки (игли)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда William Prym GmbH & Co. KG и Prym Consumer GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 септември 2009 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione, Италия) — Amministrazione dell'economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Fallimento Olimpiclub Srl

(Дело C-2/08) (¹)

(ДДС — Предимство на общностното право — Разпоредба на националното право, закрепваща принципа за силата на пресъдено нещо)

(2009/C 256/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Иници: Amministrazione dell'economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Ответник: Fallimento Olimpiclub Srl

Предмет

Преюдициално запитване — Corte suprema di cassazione — Тълкуване на Директива 77/388/ЕИО: Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година в областта на хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145 стр.1) — Предимство на общностното право — Разпоредба на националното право, с която се установява принципа за силата на пресъдено нещо и която води до резултат, който противоречи на общностното право в областта на ДДС

Диспозитив

Общностното право не допуска прилагането при обстоятелства като тези по делото в главното производство, на разпоредба от националното право като член 2909 от италианския граждански кодекс (codice civile), в спор относно данък върху добавената стойност за данъчна година, за която все още не е прието окончателно съдебно решение, тъй като тя би създавала пречки за отчитането от сезираната със спора